

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 279/2017-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Kubánim, Advokátska kancelária, Teplická 2251/121, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cpr 3/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cpr 3/2012.

2. Zo sťažnosti vyplynulo, že:

„1. Skutkový stav

Občan Slovenskej republiky [REDAKOVANÉ] (...), ako živiť rodiny, sa Žalobou zo dňa 19.9.2012 o náhradu mzdy z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru výpoveďou, doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 27.09.2012, v znení jej úprav (výška stanovená Znaleckým posudkom č. 07/2013 zo dňa 27.11.2013) domáha v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Trnava od svojho zamestnávateľa [REDAKOVANÉ] AUTOCENTRUM(...), [REDAKOVANÉ] ako zamestnávateľa (ako odporcu), o náhradu mzdy za obdobie od 25.01.2012 až do 26.07.2012 (t.j. cca za 5 1/2 mesiaca – nepresahujúcu dobu 12 mesiacov) vo výške 3.808,53 EUR s príslušenstvom z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru výpoveďou. Rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 37Cpr/1/2012-36 zo dňa 6.6.2012, ktorým bolo určené, že výpoveď daná sťažovateľovi (navrhovateľovi) listom zamestnávateľa (ako odporcu) zo dňa 29.9.2011 podľa ustanovenia § 63 Zákonníka práce je neplatná, nadobudol právoplatnosť dňa 26.7.2012 a vykonateľnosť dňa 31.7.2012, pričom výška náhrady mzdy za vymáhané obdobie od 25.1.2012 do 26.7.2012 bola stanovená Znaleckým posudkom č. 07/2013 zo dňa 27.11.2013. (...)

Prvé súdne pojednávanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18Cpr/3/2012 vo veci sťažovateľa o náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru výpoveďou sa uskutočnilo dňa 8.4.2013. Po uskutočnenom súdnom pojednávaní navrhovateľ písomne svojím prípisom - Prípis žalobcu zo dňa 9.4.2013 k predmetnému súdnemu sporu, oznámil konajúcemu okresnému súdu, že sťažovateľ ako navrhovateľ trvá na svojom podanom návrhu na zaplatenie náhrady mzdy za obdobie od 25.1.2012 až do 26.7.2012 s príslušenstvom. (...)

Ďalšie súdne pojednávanie v predmetnej veci sa uskutočnilo na Okresnom súde Trnava dňa 3.6.2013, ktoré bolo odročené za účelom pribratia znalca za účelom vyčíslenia uplatňovaného nároku sťažovateľa (navrhovateľa) ako náhrady mzdy za obdobie od

25.1.2012 do 26.7.2012, ktorá by sťažovateľovi ako navrhovateľovi prislúchala, ak by bol sťažovateľ riadne zamestnaný u zamestnávateľa sťažovateľa, pričom výška náhrady mzdy za vymáhané obdobie od 25.1.2012 do až do 26.7.2012 bola stanovená Znaleckým posudkom č. 07/2013 zo dňa 27.11.2013. (...)

Ďalšie súdne pojednávanie v predmetnej veci sa uskutočnilo na Okresnom súde Trnava dňa 7.4.2014, ktoré bolo odročené na neurčito. Zároveň bolo sťažovateľovi konajúcim okresným súdom uložené, aby sťažovateľ v lehote 15 dní písomne upresnil návrh s odôvodnením. Sťažovateľ podľa pokynov upresnil svoj návrh svojím prípisom zo dňa 14.4.2014. Návrh na pripustenie úpravy petitu žaloby o náhradu mzdy z titulu neplatného rozviazania pracovného pomeru, zaslaný konajúcemu okresnému súdu ako aj zamestnávateľovi sťažovateľa. (...)

Ďalšie súdne pojednávanie v predmetnej veci sa uskutočnilo na Okresnom súde Trnava dňa 23.3.2015 (cca po 1 roku), ktoré bolo odročené na deň 6.5.2015. Zároveň bolo účastníkom konania konajúcim súdom uložené, aby v lehote najneskôr do 27.4.2015 predložili konajúcemu súdu záverečné stanoviská k veci zhodné s ich záverečným prednesom vo veci a tieto si navzájom zaslali. (...)

Ďalšie súdne pojednávanie v predmetnej veci sa uskutočnilo na Okresnom súde Trnava dňa 6.5.2015. Na tomto súdnom pojednávaní konajúci Okresný súd Trnava na svojom pojednávaní oboznamoval účastníkov konania s obsahom spisu 18Cpr/3/2012(...)

Taktiež na tomto súdnom pojednávaní boli právnymi zástupcami oboch účastníkov konania prednesené záverečné reči, na ktorom právny zástupca zamestnávateľa sťažovateľa uznal nárok (náhradu mzdy) sťažovateľa len za obdobie od 25.1.2012 do 1.4.2012.

Tým, že konajúci okresný súd na súdnom pojednávaní dňa 6.5.2015 oboznamoval účastníkov konania s celým obsahom spisu, na ktorom boli účastníkmi konania (právnymi zástupcami oboch sporových strán) prednesené záverečné reči, je sťažovateľ toho názoru, že zo strany konajúceho okresného súdu došlo k ukončeniu súdneho konania, kde malo nasledovať vynesenie rozsudku v predmetnej veci. Avšak na súdnom pojednávaní, po konajúcim okresným súdom vykonanom oboznámení sa s obsahom spisu, ukončení dokazovania, prednesení záverečných rečí právnymi zástupcami sporových strán, atď., konajúci okresný súd súdne konanie odročil na neurčito s tým, že zamestnávateľ sťažovateľa v lehote do 1 mesiaca mal vyšpecifikovať uplatnený nárok zamestnávateľa

sťažovateľa na započítanie voči pohľadávke (náhrade mzdy, ktorú si sťažovateľ v tomto súdnom konaní uplatňuje voči zamestnávateľovi žalobou zo dňa 19.9.2012) sťažovateľa.

Sťažovateľ k podaniu zamestnávateľa sťažovateľa zaslal konajúcemu okresnému súdu prípis zo dňa 22.06.2015 Stanovisko navrhovateľa k Podaniu odporcu zo dňa 26.05.2015. (...)

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 18Cpr/3/2012-406 zo dňa 18.1.2016 bolo rozhodnuté, že konajúci okresný súd priberá do konania, v ktorom sa sťažovateľ domáha proti zamestnávateľovi (ako odporcovi) o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za obdobie od 25.1.2012 do 26.7.2012, [REDACTED], pracovisko AUDIT - CONSULT, s.r.o. Podjavorinskej č. 37/1, Trnava ako znalca z odboru Ekónómia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo.

Zároveň bolo konajúcim okresným súdom uložené znalcovi vypracovať znalecký posudok, v ktorom znalec má zodpovedať na otázky:

1. Vypočítať ušlý zisk odporcu (zamestnávateľa sťažovateľa) za obdobie od 27.07.2012 do 03.09.2012 vzhľadom na nemožnosť navrhovateľa (sťažovateľa) pracovať v tomto období u odporcu (zamestnávateľa sťažovateľa) a to brutto, resp. netto po odpočítaní mzdy a odvodov do fondov Sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne ako keby navrhovateľ (sťažovateľ) pracoval u odporcu (ako zamestnávateľa)?

2. Vyjadriť sa či navrhovateľ (sťažovateľ) mohol pracovať súčasne u DKFB Bratislava v 12 - hodinových pracovných smenách a zároveň vykonávať náročnú prácu strojníka u odporcu (ako zamestnávateľa sťažovateľa)?

3. Iné zistenia.

Sťažovateľ proti Uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 18Cpr/3/2012-406 zo dňa 18.1.2016 podal Odvolanie zo dňa 5.2.2016 z dôvodov uvedených v predmetnom odvolaní. Okresný súd Trnava svojím Uznesením sp. zn. 18Cpr/3/2012-414 zo dňa 26.2.2016 pribral [REDACTED] pracovisko AUDIT - CONSULT, s.r.o. Podjavorinskej č. 37/1, Trnava znalca z odboru Ekónómia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo. (...)

Sťažovateľ (navrhovateľ) s ustanovením znalca na ďalšie dokazovanie údajnej škody v podobe ušlého zisku v tomto súdnom konaní o náhradu mzdy nesúhlasil okrem z už uvedených dôvodov sťažovateľom počas prebiehajúceho súdneho konania najmä však z dôvodov, že výška nároku sťažovateľa (náhrada mzdy z neplatného rozviazania

pracovného pomeru za obdobie od 25.1.2012 do 26.7.2012) bola už stanovená Znaleckým posudkom č. 07/2013 zo dňa 27.11.2013; že nárok zamestnávateľa sťažovateľa voči sťažovateľovi je nedôvodný, pretože sťažovateľ v žiadnom prípade zamestnávateľovi sťažovateľa žiadnu škodu žiadnym spôsobom, t.j. neúmyselne a ani úmyselne, nespôsobil a s takýmto stanovením a výpočtom údajne spôsobenej škody v podobe ušlého zisku podľa ust. § 186 ods. 3 Zákonníka práce a jej neprípustným a nezákonným započítaním na náhradu mzdy sťažovateľa z neplatného skončenia pracovného pomeru započítacou námietkou nesúhlasí, čo podľa názoru sťažovateľa a platných právnych predpisov ako aj podľa rozhodovacej súdnej praxe (napr. Rozhodnutie R 14/1979; Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/316/2012 z 26.2.2013) v tomto súdnom konaní nie je možné, pretože Zákonník práce nepozná inštitút započítania ako ju upravuje ust. § 96 OZ (teraz § 580). Taktiež sťažovateľ počas súdnych pojednávaní upozorňoval konajúci okresný súd, že za obdobie od 27.7.2012 ... za ktoré má znalec vypočítať údajný ušlý zisk, sú vedené súdne konania a bola resp. je sťažovateľovi Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 12C/83/2012-168 zo dňa 23.9.2014 potvrdený Rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/774/2014-226 zo dňa 21.3.2016 ako aj Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 8Cpr/2/2015 priznaná náhrada mzdy z titulu neodstránenia prekážky v práci zamestnávateľom sťažovateľovi a že pribratím znalca na ďalšie dokazovanie existencie údajnej náhrady škody zamestnávateľ sťažovateľa v podobe ušlého zisku aj za obdobie za ktoré bolo sťažovateľovi súdnymi rozhodnutiami priznaná náhrada mzdy a že údajný nárok zamestnávateľa ako náhrada škody v podobe ušlého zisku po 27.7.2012 t. j. aj za obdobie za ktoré bolo sťažovateľovi súdnymi rozhodnutiami priznaná náhrada mzdy je nesprávne, spôsobí ďalšie predlžovanie súdneho sporu o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, čo spôsobí ďalšie prietahy v súdnom konaní o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a nehospodárnosť tohto súdneho konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18Cpr/3/2012. Preto sťažovateľ viackrát počas súdneho konania (naposledy prísom sťažovateľa zo dňa 14.4.2016) aby vo veci náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru bolo konajúcim súdom rozhodnuté a konanie o údajnom ničím právne relevantne nepodloženom nároku (ušlom zisku) zamestnávateľa voči sťažovateľovi, bolo konajúcim okresným súdom vylúčené na samostatné konanie, pretože takéto konanie zamestnávateľa sťažovateľa je len účelové

konanie zamestnávateľa sťažovateľa, čím sa len spôsobujú prieťahy v súdnom konaní o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18Cpr/3/2012, čo podľa názoru sťažovateľa vedie k nehospodárnosti predmetného súdneho konania. Tento protiprávny stav nebol konajúcim okresným súdom odstránený a trvá dodnes.

Z dôvodov uvedených sťažovateľom (navrhovateľom) počas súdnych pojednávaní v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18Cpr/3/2012, ale aj v z dôvodov uvedených v tejto sťažnosti, sťažovateľ podal Predsedovi Okresného súdu Trnava Sťažnosť zo dňa 26.1.2016 na prieťahy súdneho konania a nehospodárnosť súdneho konania, ktorý sťažovateľovi prípisom zo dňa 2.2.2016 Vyjadrenie k sťažnosti sp. zn. 2409/16 oznámil, že Sťažnosť zo dňa 26.1.2016 na prieťahy súdneho konania a nehospodárnosť súdneho konania považuje za nedôvodnú. Sťažovateľ svojim prípisom Prešetrenie vybavenia Sťažnosti na prieťahy súdneho konania a nehospodárnosť súdneho konania vedeného na Okresnom súde Trnava č.j. 18Cpr/3/2012 predsedom Okresného súdu Trnava, požiadal predsedu Krajského súdu Trnava o prešetrenie Vyjadrenia zo dňa 2.2.2016 predsedu Okresného súdu Trnava k sťažnosti sťažovateľa vo veci Sťažnosti navrhovateľa zo dňa 26.1.2016 na prieťahy súdneho konania a nehospodárnosť súdneho konania sp. zn. 18Cpr/3/2012. Predseda Krajského súdu Trnava svojim prípisom zo dňa 24.03.2016 Odpoveď sp. zn. Spr/147/16 sťažovateľovu Sťažnosť v časti na prieťahy súdneho konania vedeného na Okresnom súde Trnava č.j. 18Cpr/3/2012 potvrdil ako dôvodnú. (...)

2. K právomoci Ústavného súdu SR konať o ústavnej sťažnosti

Prípisom predsedu Krajského súdu Trnava zo dňa 24.3.2016 Odpoveď sp. zn. Spr/147/16 bol potvrdené, že pracovné spory s náhradou mzdy sú v zmysle štandardnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva prednostnými vecami, lebo ohrozujú sociálne postavenie pracovníka, s ktorým bol zrušený pracovný pomer, alebo mu nebola vyplatená náhrada mzdy. Takýto pracovník sa totiž dostáva do tiesnivej situácie a preto je potrebné, aby v pracovných veciach súvisiacich s náhradou mzdy konali súdy plynule a prednostne pred inými vecami, ktoré nemajú charakter prednostnej veci. Už samá skutočnosť, že pracovnoprávny spor trvá 3 a pol roka a ešte vo veci nebolo vydané prvé rozhodnutie možno charakterizovať ako prieťah v konaní a že v tomto smere je sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v súdnom konaní dôvodná.

Týmto prípisom predsedu Krajského súdu Trnava zo dňa 24.3.2016 Odpoveď sp. zn. Spr/147/16 bolo potvrdené porušenie práv sťažovateľa v konaní Okresného súdu Trnava v súdnom konaní sp. zn. 18Cpr/3/2012

- právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a verejné prejednanie veci v primeranej lehote súdom vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR,

- pre porušenie základného práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie zahŕňajúce právo na spravodlivé, verejné prejednanie veci v primeranej lehote nezávislým, nestranným a zákonným súdom, zabezpečujúce aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti.

Z tohto dôvodu má Ústavný súd Slovenskej republiky právomoc konať o tejto sťažnosti.

3. Podmienky prípustnosti konania Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti

Sťažovateľ namieta, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 18Cpr/3/2012 bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a aby sa sťažovateľova vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov vyplývajúca z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

K splneniu podmienok pre podanie ústavnej sťažnosti uvádzame nasledovné :

3.1 K vymedzeniu účastníkov konania

Aktívne procesne legitimovanou na podanie ústavnej sťažnosti je teda fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv a slobôd.

Sťažovateľ namieta a aj prípisom predsedu Krajského súdu Trnava zo dňa 24.3.2016 Odpoveď sp. zn. Spr/147/16 preukázal, že konaním Okresného súdu Trnava sp. zn. 18Cpr/3/2012 bolo porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie a aby sa navrhovateľova vec na súde spravodlivo a verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Pasívne legitimovaným je Okresný súd v Trnave.

3.2 K podmienke podania Ústavnej sťažnosti v zákonnej lehote

Sťažnosť sťažovateľa na prieťahy Okresným súdom Trnava v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18Cpr/3/2012, potvrdil predseda Krajského súdu Trnava svojim prípisom zo dňa 24.3.2016 Odpoveď sp. zn. Spr/147/16 ako dôvodnú, ktorý bol doručený sťažovateľovi dňa 31.3.2016. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti

Okresnému súdu Trnava Trnave vo veci prietáhov v súdnom konaní vedeného na Okresnom súde Trnava sp. zn. 18Cpr/3/2012 preto uplynie najneskôr dňa 31.5.2016.

V dôsledku uvedených skutočností má Ústavný súd SR právomoc rozhodnúť o porušení:

- práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a aby sa sťažovateľova vec na súde verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov v súdnom konaní, vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR

postupom a konaním Okresného súdu Trnava v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 18Cpr/3/2012, ktoré bolo potvrdené prípisom Krajského súdu Trnave - predsedom zo dňa 24.03.2016 Odpoveď sp. zn. Spr/147/16.

4. Porušenie Dohovoru a Ústavy SR

Konaním Okresného súdu Trnava v súdnom spore vedenom pod sp. zn. 18Cpr/3/2012, boli spôsobené Okresným súdom Trnava prietáhy v súdnom konaní, ktoré boli potvrdené prípisom Krajského súdu Trnave - predsedom zo dňa 24.03.2016 Odpoveď sp. zn. Spr/147/16.

4.1 Porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR

pre porušenie základného práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie zahrňajúce právo na spravodlivé, verejné prejednanie veci v primeranej lehote nezávislým, nestranným a zákonným súdom, zabezpečujúce aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti.

Sťažovateľ viac krát v prebiehajúcom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 18Cpr/3/2012 uviedol, že v prebiehajúcom súdnom spore sa jedná o náhradu mzdy za obdobie od 25.1.2012 do 26.7.2012 t.j. do právoplatného ukončenia súdneho sporu o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru danú zamestnávateľom (ako odporcom) sťažovateľovi (ako navrhovateľovi), vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37Cpr/1/2012, pričom výška navrhovateľom vymáhanej náhrady mzdy za obdobie od 25.1.2012 do 26.7.2012 bola stanovená Znaleckým posudkom č. 07/2013 zo dňa 27.11.2013, ktorý v tomto súdnom spore na pokyn konajúceho okresného súdu vypracovala znalkyňa [REDACTED]. Na začiatku súdneho sporu o náhradu mzdy na súdnom pojednávaní bolo konajúcou zákonnou sudkyňou vyslovené, že ona (zákonná

sudkyňa) nebude v tejto veci žiadny nárok (údajný ušlý zisk) zamestnávateľa (ako odporcu) spájať proti žalobou sťažovateľa uplatnenej náhrade mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru a v tomto súdnom konaní, na súdnom pojednávaní dňa 06.05.2015, bolo konajúcim súdom vykonané záverečné oboznamovanie celého obsahu súdneho spisu a boli vykonané záverečné reči právneho zástupcu sťažovateľa ako (navrhovateľa) a právneho zástupcu zamestnávateľa (ako odporcu). Aj napriek uvedeným skutočnostiam konajúci súd nerozhodol ani po vyše viac ako 3 1/2 roku resp. ani po cca viac ako 43 mesiacoch o sťažovateľom na súde podanej žalobe o náhrade mzdy za obdobie od 25.01.2012 do 26.07.2012 t. j. len cca za 5 1/2 mesiaca trvania súdneho sporu o neplatnosť Výpovede z pracovného pomeru, pričom sťažovateľ je toho názoru, že konajúci okresný súd má a mal všetky skutočnosti a dôkazy aby mohol rozhodnúť ešte v roku 2013, kedy bola výška navrhovateľom vymáhaná náhrada mzdy zistená a stanovená Znaleckým posudkom č. 07/2013 zo dňa 27.11.2013 znalkyňou [REDAKOVANÉ] Paradoxom je že o sťažovateľom neskôr podaných žalobách proti svojmu zamestnávateľovi [REDAKOVANÉ] AUTOCENTRUM, (...) (ako odporcovi) Rozsudkom Okresného súdu v Trnave v súdnom spore vedenom pod sp. zn. 12C/83/2012-168 zo dňa 23.9.2014, ktorý bol potvrdený Rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/774/2014-226 zo dňa 21.3.2016 a Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 8Cpr/2/2015 zo dňa 14.4.2016 bolo rozhodnuté o náhrade mzdy sťažovateľa proti svojmu zamestnávateľovi (ako odporcovi) za obdobie po 26.7.2012 t.j. za obdobie neodstránenia prekážky v práci zamestnávateľom sťažovateľovi.

Tento stav - skutočnosť, že Okresný súd Trnava v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 18Cpr/3/2012 nerozhodol o náhrade mzdy sťažovateľa za obdobie od 25.1.2012 do 26.7.2012 na základe žaloby sťažovateľa zo dňa 19.9.2012 pretrváva dodnes, čo pravdepodobne môže mať za následok napr. nehospodárne vedenie prebiehajúceho súdneho konania o náhradu mzdy a zvyšovanie nákladov a trov prebiehajúceho súdneho konania o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, spôsobovanie ďalších prieťahov v súdnom konaní o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, objektívnu nevyváženosť prebiehajúceho súdneho konania, atď.

5. Primerané finančné zadostučinenie

Tým, že došlo k závažnému zásahu do práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces zahrňajúci právo na spravodlivé, verejné prejednanie veci v primeranej lehote nezávislým, nestranným a zákonným súdom, zabezpečujúce aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, sťažovateľovi, ako živateľovi rodiny, bolo a je znemožnené dostať sa k finančným prostriedkom a jeho príslušenstva ako náhrade mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a nemožnosť ich použiť pre vlastnú potrebu a potrebu svojej rodiny. S ohľadom na uvedené si sťažovateľ uplatňuje primerané zadostučinenie za porušenie práva na spravodlivý súdny proces zahrňajúci právo na spravodlivé, verejné prejednanie veci v primeranej lehote nezávislým, nestranným a zákonným súdom, zabezpečujúce aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov vo výške 5.000,- EUR (slovom päťtisíc eur), čo považuje síce za symbolickú náhradu jemu spôsobenej ujmy, ale považuje za významné z pohľadu verejného záujmu si ju aspoň v tejto miere uplatniť.

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností navrhuje, aby senát Ústavného súdu Slovenskej republiky prijal sťažnosť na ďalšie konanie a vydal toto uznesenie:

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] (...) prijímam na ďalšie konanie.

A po vykonanom dokazovaní vyniesol tento nález:

1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a aby sa sťažovateľova vec na súde verejne prerokovala bez zbytočných prietahov v súdnom konaní, vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR konaním Okresného súdu v Trnave sp. zn. 18Cpr/3/2012 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Trnava sa prikazuje, aby v súdnom konaní o zaplatenie náhrady mzdy s príslušenstvom za obdobie od 25.1.2012 do 26.7.2012 vedenom pod sp. zn. 18Cpr/3/2012 konal bez ďalších prietahov.

3. Okresný súd Trnava je povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zaplatiť finančné zadostučinenie sťažovateľovi vo výške 3.000,- EUR (slovom tritisíc eur) na účet právneho zástupcu sťažovateľa.

4. Okresný súd Trnava je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania a trovy zastúpenia sťažovateľa do 15 dní od doručenia tohto nálezu Ústavného súdu republiky na účet jeho právneho zástupcu.“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný

súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

5. Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Cpr 3/2012.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. Vychádzajúc zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj zo zistení od okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie sa začalo doručením žalobného návrhu okresnému súdu 27. septembra 2012 a 28. septembra 2016 bolo rozsudkom okresného súdu sp. zn. 18 Cpr 3/2012 právoplatne skončené.

Napadnuté konanie pred okresným súdom trvalo štyri roky, počas ktorých okresný súd dal vypracovať dva znalecké posudky, vykonal päť pojednávaní, pričom vec bola v dôsledku odvolania sťažovateľa aj na odvolacom súde.

8. Ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02), podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým

materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

9. Z obsahu s'ťažnosti ústavnému súdu a jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľ pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu využil možnosť postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) a 26. januára 2016 podal s'ťažnosť na priet'ahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Do uvedeného dátumu nepreukázal, že by si práva, ktorých porušenie namieta pred ústavným súdom, chránil iným spôsobom.

Ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal s'ťažovateľ právo podľa citovaného zákonného ustanovenia zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal s'ťažovateľ k dispozícii a úspešne ho aj využil ešte pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu. Po prešetrení vybavenia s'ťažnosti predsedom Krajského súdu v Trnave z 24. marca 2016, ktorý uznal dôvodnosť s'ťažnosti, okresný súd už plynulo vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu veci a napokon 28. septembra 2016 aj meritórne rozhodol.

Skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná s'ťažnosť na priet'ahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej s'ťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd, pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry, považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08).

Postup okresného súdu v napadnutom konaní nebol bez priet'ahov (čomu nasvedčuje aj odpoveď predsedu krajského súdu sp. zn. Spr 147/16 z 24. marca 2016), avšak po využití účinných prostriedkov nápravy sa postup okresného súdu nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2017